

Nýja textamenti (styttri útgáfa) Sveins og Kristjönu

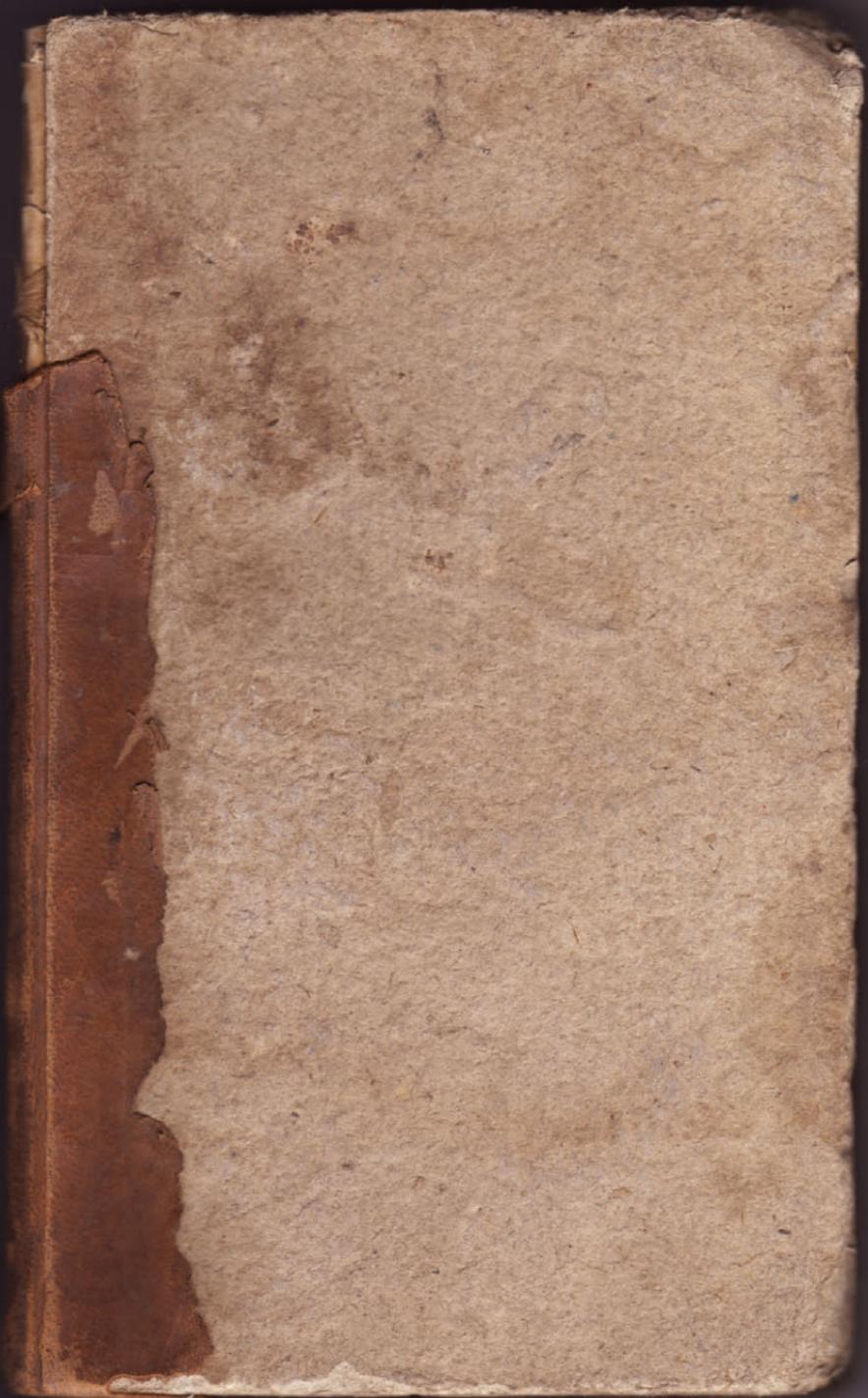
Bjarni Benediktsson – Krstjana Guðný Sigurðardóttir – Sveinn Víkingur Magnússon – Nýja Testamentið

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Benediktarskjöl
Askja 5-1, Örk 1

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Háður kend ar inngjá
í meina kemi en fyrir
mára end kenda hef vildi
síðu frá kemi

—
Háður kend ar inngjá
í meina kemi en fyrir
mára end kenda hef vildi
síðu frá kemi

—
Háður kend ar inngjá
í meina kemi en fyrir
mára end kenda hef vildi
síðu frá kemi

✓ Stein
Krestjana Vest
Rukengar

Sigurdar dóttir

a) Nerskusa

a) Húsavík

spíngeransilsu

a) Íslanti

✓ Húsavík

Steðán Egilson Her

Jóh. 1, 1.—18. v.

Í upphafi var orðið, og orðið var hjá guði, og orðið var guð. (2) Það var í upphafi hjá guði. (3) Allir hlutir eru fyrir það gjörðir, og án þess er ekkert til orðið, sem er til. (4) Í því var líf, og lífið var ljós mannanna; (5) og ljósið skein í myrkrinu, og myrkrið meðtók það ekki. (6) Maður nokkur var sendur af guði, Jóhannes að nafni; (7) hann kom til vitnisburðar, að hann vitnaði um ljósið, svo allir tryðu fyrir hann. (8) Ekki var hann ljósið, heldur átti hann að vitna um ljósið. (9) Ljósið, sem kom í heiminn, var hið sanna ljós, sem upplýsir hvern mann. (10) Það var í heiminum, og heimurinn var fyrir það gjörður, en heimurinn þekkti það þó ekki. (11) Hann kom til sinnar eignar, en hans eigin meðtóku hann ekki. (12) En öllum, sem hann meðtóku, veitti hann kost á að verða guðsbörn, þeim sem trúá á hans nafn, (13) sem ekki eru fæddir af blóði nje að vild holdsins nje manns-

andi fyrir hugskotssjónum bæði með tilliti til holdtekjunnar og hans guðlegu og dýrðlegu tignar eins og óumrœðilegt dásemdarverk og undrunarefni. »Opinberaðist«, þ. e. birtist með sínu guðlega eðli, með sinni eilífu og ósýnilegu veru. »Í holdinu«, þ. e. í likamlegri mynd. »Hold« merkir hjer manndóm Krists að því leyti, sem hann varð takmörkuð vera og birtist í tíma og rúmi, en gefur hjer ekki til kynna mannlegan breyskleika, eins og »í andanum« sýnir Krists œðra guðlega eðli¹. »Hann rjettlættist«, þ. e. reyndist rjettlátur, sannaðist að vera sá, sem hann sagðist vera, sem sje guðs son, fyrir þann guðlega krapt, sem birtist í öllu hans heilaga liferni og endurlausnarverki. »Rjettlættist af andanum« má hvorki taka um Krists upprisu, eða úthellingu andans yfir hann við skírnina, eins og sumir hafa viljað, eða um nokkurt einstakt atriði í lífi hans, heldur á að taka það um allt hans líf, sem hann lífði í guðs anda. Það er líka rangt, að skilja »anda« hjer um spádóma, sem á honum rættust, eða um andann, sem eptir daudá hans og upprisu var út hellt yfir hans lærisveina, því þá slitnaði það innilega samband, sem er milli þessara samsvarandi greina: »opinberaðist í holdinu« og »rjettlættist af andanum«. »Birtist englum« er ýmislega út lagt. Sumir taka hjer engla í orðsins upprunalegu merkingu um sendibóða, þ. e. hann birtist eptir upprisu postulum sínum, sem hann sendi út til að vitna um

1) Rómv. 1, 3.

sig, og segja þeir, að væru meintir englar, þá hefði átt að segja: »englar birtust honum«, það er að skilja: þjónuðu honum, t. d. við ummyndun hans á fjallinu helga, eða við upprisuna. Á móti þessari útleggingu er það, að Páll postuli hefur aldrei »engla« um sendibóða eða postula, og væri það hjer í þeirri merkingu, þá truslaðist sú móttsetning, sem er milli þeirra samsvarandi greina. Það má ekki leggja þennan stað út um neitt víst atvik eða viðburð í Krists lífi, þegar englar birtust og þjónuðu honum. En haldi menn sjer við orðin, eins og þau eru, þá útskyrist þessi staður af öðrum stöðum, þar sem sagt er með ýmsum orðatiltækjum, að Kristur hafi birzt, boðaður öllum skepnum á himni og jörðu². Eptir þessu verða orðin ekki skilin öðruvísi en svo, að Kristur hafi með holdtekju sinni einnig birzt englunum, andlegum og himneskum verum, í tign og dýrð sinni, og til þessa svarar sú eptirfylgjandi setning ágætlega: »er b oð að ur með al þjóðanna«, þ. e. hann er prjedikaður meðal allra þjóða, sem er að skilja bæði og jafnt um heiðingja og Gyðinga². Þriðja greinin byrjar með þessum orðum: »meðtekinn i trú i heiminum«, og þau sýna, að prjedikunin hefur borið blessunarfulla ávexti hjá mönnunum. Gagnvart þessu er nú sett: »hann er uppnuminn í dýrð«, í þá dýrð, sem hann fyrir öndverðu hafði hjá sínum himneska föður.

1) Efes. 1, 20; 3, 10.; 4, 8.; Kól. 1, 15.; 2, 10., 15., Ebr.

1, 6. 2) Matt. 28, 19.

Það eru litlar ástœður fyrir því, að þessi vers sjeu tekin úr sáldi, sem í söfnumunum hafi verið sunginn Kristi til dýrðar; því þó þau sjeu skáldleg og eins og hendingar í þeim, þá sýnir það einungis, að þau eru vel til þess fallin, að vera sálvers.

YFIRLIT EFNISINS.

	bls.
Jóhannes 1, 1.—18.	1.—37.
Matteus 12, 22.—32.	38.—56.
— 13, 31.—33., 44.—50.	57.—69.
— 19, 16.—26.	70.—81.
Jóhannes 5, 19.—30.	82.—98.
Rómv. 3, 20.—31.	99.—122.
— 5, 12.—14.	123.—133.
— 7, 7.—25.	134.—153.
1. Kor. 1, 10.—18.	154.—164.
2. Thessal. 2, 1.—11.	165.—186.
1. Tím. 3, 14.—16.	187.—192.

LEIDRJETTING.

Á bls. 11⁴⁻⁸ hefur tvírentað setningin: „Hún er geisli — mynd hans gæzku“.

þu mér, Réni þú mér. Leid þu mig med þínunum
heilaga anda, so eg daglega kóri að Lífa spar-
lega. Kettferduglega og Budlega, og deia síðan
Kreistilega, so eg kóme ekki í fyrala stade hylvitstra
þólu heldur ad eim med þér min lausnare og frelsare,
og med þínunum heilogum, móttí fá og odlaft þáð
gleidilega eilifa líf himneskrar dírdar
og farscolldar. Amen.

Men um Christilegan Afgang.

Við þu góðe Bud þú sem hefur sett man-
estuini Þamtina Lísdaga hvort matier ma-
dureit kán ekki yfir ad gengá, því han hefur síná
á kvardada Lífs-kid, og hans inanada tula ste-
ndur hér hér, alla vora daga hefur þú talid, hv-
orier hó lida flindilega í burtu, so sem einr fr-
infliotandi strauntur, so sem flúugum verðar
þar i frá: all vor ar eru so sem veitir eða flug-
gi, hvor flindilega forgeringur, maner Þian er
sem gras, þad sem flötlega hornar, og so sem
blomistur á Nörkene, sem snarlega viðnar: því
lendu mér nú ad hugleida, og vid ad kanaast,
ad náiur dagar ylióta enda ad tala, og mitt
líf hefur síná miðling, og eg hlít burt ad fáa.
Síðunir dagar eru so sem ein hverhandar be-
eidd.

